Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. november 2019 blev i sag nr. 93554:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 15/3 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> TRYG har fremsendt en række forskellige begrundelser for afvisning af at udbetale erstatning. Afslutningsvis: 'Der er ikke tale om en pludselig hændelse'. Min arbejdsgiver […] havde en lignende ulykkesforsikring for medarbejdere, og erstatningen blev accepteret straks efter AES's afgørelse om varigt mèn på 15%. Jeg ser ingen forskel på forsikringsbetingelserne (udover forsikringssummen) på min heldækkende ulykkesforsikring og […]. Jeg vedhæfter som fil TRYG's forskellige begrundelser, som jeg alle har afvist. Jeg mener ikke der er nogen tvivl om, at når en røver kommer truende ind i […], er det en pludselig hændelse. TRYG har erkendt dette i […] afgørelsen. Min [forældre] har gennemlæst jeres afgørelser i ulykkesforsikringer hvor klager har fået medhold. Et par sager er der stor parallellitet (16.01.2012 - 79.557 8831/12 + 18.01.2010 - 76297 835/10). Der er lighedspunkter i mange andre sager hvor klager har fået medhold. Jeg har naturligvis protesteret over TRYG's endelige afvisning (09.10.2018). TRYG meddeler i brev d. 12.10.2018, at de fastholder afgørelsen.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> At få ret i, at jeg er berettiget til at få udbetalt erstatning."

Selskabet har i brev af 9/4 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "Vi har modtaget Ankenævnets meddelelse af 19. marts 2019 omhandlende klage over vores seneste afgørelser af 27. september og 12. oktober 2018.

Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for kollektiv ulykkesforsikring nr. UL02, jf. bilag 1. Sagen drejer sig om, at vores kunde, i det følgende omtalt som 'klageren', på en kollektiv ulykkesforsikring har anmeldt, at hun har fået tilkendt godtgørelse for varigt mén på 15 % som følge af en erhvervssygdom i form af uspecificeret belastningsreaktion.

Tvisten for nævnet vedrører spørgsmålet om, hvorvidt klageren er berettiget til godtgørelse for varigt mén som følge af, at den enkeltstående hændelse den 23. august 2013, kan karakteriseres som et ulykkestilfælde. Af klageskemaet til Ankenævnet fremgår det også, at klageren ønsker den anmeldte hændelse anerkendt som et ulykkestilfælde på hendes private ulykkesforsikring.

Sagsforløb
Klageren har ved udtalelse af 15. marts 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fået anerkendt, at hendes sygdom i form af uspecificeret belastningsreaktion i overvejende grad er forårsaget af hendes arbejde som […]. Sygdommen er vurderet i forhold til hændelser sket i 2010 og 2011. Klagerens varige mén som følge af erhvervssygdommen er blevet fastsat til 15 %, jf. i det hele bilag 2.

Ved brev af 17. april 2018 meddelte vi klageren, at hun på baggrund af den særlige røveridækning på policen for den kollektive ulykkesforsikring var berettiget til 15 % af invaliditetssummen, som på skadetidspunktet var på 2.600.000 kr. Klageren fik udbetalt 397.936 kr. inkl. renter, jf. i det hele bilag 3 og 4.

Den 29. april 2018 anmodede kunden om udbetaling af forsikringsdækning på hendes private ulykkesforsikring, jf. bilag 5.

Herefter har vi gentagne gange oplyst klageren, at den anerkendte erhvervssygdom ikke er dækket på hendes private ulykkesforsikring med henvisning til, at hendes sygdom er udviklet over tid og ikke en følge af en enkeltstående pludselig hændelse. Vi har senest ved breve af 27. september og 12. oktober 2018 oplyst klageren herom, jf. bilag 6 og 7.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af klagen til Ankenævnet, har vi gennemgået sagen på ny. På baggrund af vores gennemgang finder vi ikke anledning til at ændre skadeafdelingens vurderinger i sagen.

Vi har lagt vægt på, at klageren på baggrund af flere hændelser på sit arbejde har fået anerkendt sine gener som følge heraf som en erhvervssygdom, og at vi har udbetalt erstatning herfor efter den særlige røveridækning, som fremgår af policens punkt 3.20. Klageren er derfor ikke berettiget til yderligere erstatning på den kollektive forsikring.

Klageren har endvidere gjort gældende, at hændelsen den 23. august 2013 skal anerkendes som et ulykkestilfælde på hendes private ulykkesforsikring. Klagerens private ulykkesforsikring ophørte den 1. august 2013, hvorfor klageren på tidspunktet for hændelsen den 23. august 2013 ikke havde en ulykkesforsikring hos os. Klageren kan derfor ikke rette et krav mod os.

På baggrund af ovenstående fastholder vi, at klageren ikke er berettiget til yderligere forsikringsdækning. Den modtagne ankenævnsklage giver os derfor ikke grundlag for at ændre vores vurdering af sagen."

Klagerens repræsentant har i brev af 19/5 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg synes det er vigtigt, at få fastslået datoerne for de 3 ulykker:

1. røveri – 23.12.2008
2. røveri – 12.10.2010
3. røveri – 09.05.2011

AES har vurderet de 3 ulykker samlet, og det har desværre taget meget lang tid inden der kom en afgørelse.

Uanset den lange ventetid, og mange sagsakter, er ulykkesdatoerne afgørende for berettigelse til erstatning. Vi kan fremlægge kvitteringer fra TRYG på rettidig anmeldelse af ulykkerne.

TRYG har i deres høringssvar til Ankenævnet, den 9.04.2019, omtalt en hændelse den 23.08.2013. De eneste hændelser i sagen er de 3 røverier.

[Klageren] havde længe før ulykkerne været dækket med en heltidsdækkende ulykkesforsikring i TRYG. Der kan ikke være tvivl om, at den dækker følgerne af de pludselige hændelser, som har medført diagnosen PTSD, svær belastningsgrad fra 4 speciallæger i psykiatri (vurderinger kan fremsendes). Konsultationerne har fundet sted i tidsrummet 11.09.2012 – 03.02.2014. En neurologisk undersøgelse på […] Neurologiske Afd., den 26.03.2019 […], tilføjer til diagnosen: PTSD – kronisk karakter.

Ingen steder i forsikringsbetingelserne, står det beskrevet, at røverier skulle være undtaget for dækning.

Det skal bemærkes, at alle speciallægerne fastslår, at ingen udefra kommende faktorer har påvirket udviklingen af PTSD, svær belastningsgrad. Det er udelukkende de pludselige hændelser ved røverierne som har medført symptomerne på lidelsen, og som ved speciallæge, den 12.09.2012, første gang blev diagnosticeret som PTSD, svær belastningsgrad.

Vi afviser TRYG's påstand om, at [klageren] pga opsigelse af forsikringen hos TRYG, ikke skulle være berettiget til erstatning. Se venligst datoerne på hændelserne.

Jeg er bekendt med at AES i relation til afgørelsen om varigt mèn, kategoriserer lidelsen til PTSD, uspecificeret belastningsgrad. Afgørelsen d. 25.04.2018 om nedsat arbejdsevne blev sat til 65-50% (mèngraderne er periodiseret). Alle speciallægeerklæringer samt den neurologiske undersøgelse fremsendes gerne hvis det ønskes."

Selskabet har i brev af 25/6 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Det fremgår af forsikringsbetingelsernes afsnit 2, at forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde og 'Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade', jf. forsikringsbetingelserne ulykke 0406, som var gældende på tidspunkterne for de 3 røverier jf. bilag 8.

Vi er opmærksomme på, at klageren har været udsat for 3 røverier. Vi finder, at røverierne isoleret hver for sig ikke kan karakteriseres som ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Klagerens gener og uspecifikke belastningsreaktion er ikke opstået som følge af én enkelt hændelse, men derimod en påvirkning over længere tid, hvorfor røverierne hver for sig ikke kan anses for dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Vi har lagt vægt på, at klageren ved de tre røverier ikke har været i direkte konfrontation med røveren, og dermed ikke har været centrum for røverierne, jf. skadeanmeldelser vedlagt som bilag 9 og 10.

Endvidere henviser vi til Ankenævnets kendelse 66.856, som omhandler en lignende situation med 12 røverier, hvor Ankenævnet konkluderede, at klagerens psykiske og fysiske tilstand var blevet udviklet over en periode, og derved ikke kunne anerkendes som ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand."

Til dette har klagerens repræsentant fremsendt brev af 4/7 2019, hvori det bl.a. er anført:

"Vi må afvise TRYG's påstand om, at ingen af røverierne er dækningsberettigede. Hver enkelt røveri opfylder betingelserne for en pludselig hændelse.

Hvis vi tager udgangspunkt i 1. røveri, oplevede [klageren] relativt hurtigt symptomer på PTSD, og sandsynligheden for at det ville udvikle sig til diagnosen PTSD, var stor. Som mennesker har vi meget forskellig psyke, og reagerer meget forskelligt på pludselige hændelser. Men der kom desværre 2 røverier mere.

Når TRYG nævner, at [klageren] ikke har været i forreste linie ved røverierne, skal jeg bemærke følgende: En deling soldater blev udsendt på patrulje i Afghanistan. De kommer i ildkamp med fjenden, og det behøver ikke være soldaterne i forreste kamp-linie, som lider psykisk skade. Det kan ligeså godt være den soldat som i kampen, har holdt sig i baggrunden, og senere udvikler PTSD. I denne forbindelse kan det nævnes, at der kan gå op til 6 år før man er i stand til at stille en soldats diagnose.

I [klagerens] tilfælde blev 1. diagnose stillet den 11.09.2012, dvs. 1 år og 4 mdr efter 3. røveri.

Især det 3. røveri var voldsomt. [Klageren] har omhyggeligt berettet hændelsesforløbet, som minutiøst er genfortalt (se bilag 1). En tidstabel over væsentlige hændelser vedr. forløbet omkring røverierne er vedlagt (se bilag 2). Her berettes kort om den psykiske tilstand, behandlings- og job forløb, samt andre væsentlige hændelser.

Der foreligger 5 vurderinger fra speciallæger i Psykiatri (se bilag 3-7). [Klagerens] læge har udtalt, at hendes lidelse er af kronisk karakter (bilag 8). En Neuropsykologisk vurdering på […] Hospital, den 13.04.2019 er vedlagt (bilag 9). Det skal bemærkes, at i alle vurderinger fremhæves det, at ingen udefra kommende påvirkninger, har indflydelse på de stillede diagnoser – den seneste: 'PTSD svær belastningsgrad med kronisk karakter'.

Vedr. TRYG's bilag med sag nr. 66856. Efter min opfattelse er der meget få lighedspunkter med [klagerens] sag, og alene det faktum, at begivenhedsforløbet strækker sig over 27 år, og skadernes oprindelse er svære at fastslå, gør sagen usammenlignelig. Ingen af specialisterne har afvist, at udefrakommende påvirkninger til lidelsen har fundet sted.

Jeg har vedhæftet 2 afgørelser (Bilag 10-11) fra Ankenævnet: 18.01.2010 Sag 76297, samt 16.01.2012 Sag 79557, hvor klagere i begge sager har fået medhold. Der er umiskendelige sammenfald med [klagerens] sag – især den ene hvor der også er tale om 3 ulykkestilfælde med psykiske skader til følge."

Hertil har selskabet i brev af 19/7 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Klageren fastholder, at hun har været udsat for tre røverier, som skal anerkendes som ulykkestilfælde hver for sig i henhold til forsikringsbetingelserne.

Vi fastholder vores vurdering af, at der ikke er tale om ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, og vi skal i den forbindelse henvise til forsikringsbetingelsernes afsnit 3.1.7, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker 'Invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskade'. Vi bemærker hertil, at klageren ved de tre røverier ikke har været i direkte konfrontation med røveren, og hun har derved ikke været udsat for fare for personskade. Derudover gentager vi, at klagerens gener er opstået som følge af en påvirkning over længere tid.

Vi finder derfor fortsat ikke anledning til at anerkende de tre røverier som ulykkestilfælde i henhold til forsikringsbetingelserne."

Heroverfor har klagerens repræsentant i brev af 3/8 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Man kan ikke hævde, at [klageren] ikke har været udsat for personskade ved røverierne. Alle røverier betegnes som ulykkestilfælde af AES, samt speciallægerne i Psykiatri, som har vurderet [klageren]. Ved alle røverierne, selvom de er forskellige, er en røver kommet truende ind i […]. Især 3. røveri kan fremhæves. [Klageren] følte sig direkte i livsfare (se detaljeret beskrivelse i tidligere fremsendt bilag), og var totalt handlingslammet i situationen, hvor røveren efter at have smadret et stort vindue med en økse, kom bragende ind i […]. [Klageren] var bevidst om, at der fra den tømte døgnboks, lå millioner på skranken foran hende. [Klageren] var ikke i tvivl om, at røveren ville anvende alle midler for at få pengene med.

Der kan ikke herske tvivl om, at [klageren] har været udsat for fare for personskade ved alle røverierne ved disse pludselige hændelser. Jvf. min beskrivelse af soldater i en træfning - selvom du ikke er i forreste linie, kan reaktionen være, at vedkommende føler sig i stor fare for personskade. [Klageren] havde en sådan reaktion, og de første symptomer på diagnosen viste sig umiddelbart efter 1. røveri.

AES betegner følgen af de pludselige hændelser som en arbejdsskade. Derfor kan der ikke herske tvivl om, at [klageren] har været udsat for en personskade pga ulykkerne. Hvert røveri er i henhold til forsikringsbetingelserne dækkende.

Vi må afvise TRYG's argumentation for ikke at anerkende erstatningspligten."

Selskabet har herefter i brev af 26/8 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi fastholder vores tidligere vurderinger i sagen, og vi tillader os på ny at bemærke, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har anerkendt en 'pludselig hændelse', men en erhvervssygdom. En erhvervssygdom er en sygdom eller lidelse, som skyldes arbejdet og de forhold, som arbejdet er foregået under og skal adskilles fra den vurdering, der foretages ved et ulykkestilfælde. Vi har stor forståelse for klagerens vanskelige situation, men det ændrer ikke vores vurdering af, at de enkelte forhold kan karakteriseres som ulykkestilfælde i henhold til forsikringsbetingelserne."

Klagerens repræsentant har herefter i brev af 3/9 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Ved AES's afgørelse af skaden (méngrad på 15%) den 15. marts 2018, noteres det på side 3: 'Vi bemærker, at det første og andet røveri er anerkendt som ulykkessager, hvilket Ankestyrelsen har tiltrådt'.

Der kan ikke være tvivl om, at de pludselige hændelser ved ulykkestilfældene, er årsag til [klagerens] lidelser og diagnosticering af PTSD. Forsikringsbetingelserne for udbetaling af erstatning, opfyldes fuldt ud."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af afgørelse af 15/3 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"**Forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget**
Udvalgets vurdering:
Ankestyrelsen har den 5. december 2014 vurderet, at din diagnose er uspecificeret belastningsreaktion. Udvalget har derfor lagt diagnosen uspecificeret belastningsreaktion til grund ved vurderingen af sagen. Erhvervssygdomsudvalget har vurderet, at din sygdom i form af uspecificeret belastningsreaktion i overvejende grad er forårsaget af dit arbejde som […] særligt i perioden oktober 2010 til maj 2011 op til debut af sygdommen (§ 7, stk. 1, nr. 2, 2. led). Du har været udsat for relevante arbejdsmæssige belastninger i forhold til at udvikle sygdommen uspecificeret belastningsreaktion.

Udvalget har lagt vægt på, at det er dokumenteret, at du på dit arbejde i […] har været udsat for, at en maskeret mand i december 2008 kom ind i […] og forlangte penge af din kollega. Du sad ved et bord bag en kasse, cirka 5-8 meter fra røveren, som kunne se dig.

Derudover er det bekræftet, at du i oktober 2010 var på arbejde i […], imens der var røveri, hvor kassereren gav røveren pengene. Du befandt dig ved et bord lige ved siden af kassen, hvorfra røveren fik pengene udleveret.

Du har desuden været udsat for et røveri i maj 2011. Du var her sammen med en kollega ved at tømme en […], da en røver slog ruden ind længere nede i lokalet. Du stivnede først af skræk og løb herefter som den sidste imod kælderen, da du hørte nogle kollegaer skrige, og du så ikke ger-

ningsmanden. Røverne stak efterfølgende af og blev aldrig anholdt. Arbejdsgiveren har desuden oplyst, at røveren ifølge politiet truede personalet med, at de skulle forlade lokalet.

Sygdommen er udviklet i sommeren 2011, men allerede efter det andet røveri i oktober 2010 henvendte du dig til psykolog og havde psykiske gener i form af øget vagtsomhed. Det er beskrevet flere steder, at du kom dig helt efter det første røveri i december 2008, hvorfor udvalget har lagt særlig vægt på de to røverier op til udviklingen af din sygdom i sommeren 2011. Det første røveri er dog også indgået i vurderingen, selvom det ligger to år før udviklingen af din sygdom. Udvalget har lagt vægt på, at du har udviklet sygdommen i tidsmæssig sammenhæng med arbejdsbelastningen, og at der ikke er grundlag for at antage, at der er andre årsager til sygdommen. Udvalget vurderer derfor, at din sygdom i form af uspecificeret belastningsreaktion i overvejende grad er forårsaget af arbejdets særlige art.

Vi bemærker, at det første og andet røveri er anerkendt som ulykkessager, hvilket Ankestyrelsen har tiltrådt. Vedrørende det seneste røveri i maj 2011 har Ankestyrelsen afvist hændelsen som en ulykkessag, Efterfølgende er omstændighederne omkring det tredje røveri uddybet og beskrevet nærmere af arbejdsgiver. Udvalget har lagt den beskrivelse til grund, som fremgår ovenfor.

Samlet er det derfor udvalgets vurdering, at du har været udsat for en belastning, der udelukkende eller i overvejende grad er årsag til din uspecificerede belastningsreaktion.

…

Varigt mén

Afgørelse

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 15 procent. Det betyder, at du vil få udbetalt en godtgørelse for varigt mén på […] kroner. (Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)

…

Begrundelse

Dit varige mén er fastsat ud fra en samlet vurdering af dine gener og under hensyn til arbejdsskadens forvoldte ulemper i din personlige livsførelse. Dit varige mén udgør 15 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Efter punkt J.2.2. vurderes sværere uspecificeret belastningsreaktion at udgøre et varigt mén på 10 procent. Vi vurderer, at dine gener er flere og mere udtalte end indeholdt i dette punkt.

Vi vurderer, at dine gener er sammenlignelige med punkt J.1.2., efter hvilket punkt posttraumatisk belastningsreaktion vurderes at udgøre et varigt mén på 15 procent. Derfor har vi efter et skøn fastsat dit varige mén til 15 procent.

Vi har ved vores vurdering lagt vægt på oplysningerne i den seneste speciallægeerklæring fra speciallæge i psykiatri, […], hvoraf det fremgår, at din tilstand er varig og uden yderligere behandlingsmuligheder.

Det fremgår, at dit humør er præget af konstant tristhed. Du har en følelse af håbløshed og har vanskeligt ved at overskue fremtiden. Du har mistet dit initiativ og er blevet tiltagende socialt isoleret.

Du udviser betydelig undvigeadfærd over for […] og øvrige befærdede steder. Du er vagtsom, støjfølsom og har tendens til at fare sammen. Du oplever angstanfald; ofte flere gange dagligt og ty-

pisk når der stilles krav til dig eller du i øvrigt udsættes for pres. I disse situationer oplever du også at få hovedpine.

Du er konstant træt og udtrættes yderligere ved aktivitet af enhver art. Du har søvnproblemer med indsovningsbesvær, hyppige opvågninger og mareridt relateret til de psykisk belastende begivenheder, du har været udsat for på dit arbejde.

Du oplever desuden en påvirkning af din hukommelse og din koncentrationsevne. Du kan således ikke koncentrere dig om praktiske opgaver eller om at læse. Du glemmer ting, hændelser, datoer og fødselsdage og er nødsaget til at skrive alt ned.

Efter en samlet vurdering af ovenstående gener har vi skønsmæssigt fastsat dit varige mén til 15 procent."

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 5/4 2013 fremgår bl.a.:

"**Objektivt psykisk**
[Klageren] fremtræder ved samtalen vågen, bevidsthedsklar, samlet og orienteret i tid, sted og egne data. Stemningslejet er i nogen grad forsænket, og [klageren] er flere gange grådlabil. Hun er ikke selvforringende eller selvbebrejdende. Mimikken er nok noget nedsat, men det psykomotoriske tempo er ikke nedsat i øvrigt, svarer uden latenstid. Koncentrationsevnen er nedsat i nogen grad og der fornemmes en vis udtrætning. Kontakten er naturlig, såvel formelt som emotionelt. Tankegangen er indfølelig, og der spores ikke psykotiske symptomer af nogen art. [Klageren] skønnes normalt begavet. Der er ingen tegn til personlighedsforstyrrelse eller aggraveren; [klageren] virker reel i sin fremstilling.

Resume og konklusion
Det drejer sig således om en nu […], der i en lang årrække har arbejdet i en […]. Efter 3 røverier, senest i maj 2011 har hun haft svært ved at passe dette arbejde; efter omplacering til […] er hun dog kommet op på at arbejde 23 timer om ugen, men for nylig er hun så blevet afskediget fra […] med fratræden ultimo august 2013.
…
Psykisk har [klageren] tidligere været rask og upåfaldende. I perioden december 2008 til maj 2011 har [klageren] været udsat for 3 røverier, hvoraf det seneste var det mest belastende. De første 2 røverier gav alene anledning til forbigående psykiske gener, dog vedvarende en vis øget vagtsomhed på arbejdet. Efter seneste røveri har [klageren] udviklet et veludtalt posttraumatisk belastningsreaktion med typiske symptomer herpå som beskrevet ovenfor; der er visse symptomer der tyder på begyndende personlighedsændring, men det er for tidligt at stille denne diagnose. Der er fortsat symptomer af moderat sværhedsgrad og generne nedsætter fortsat funktions- og arbejdsevnen, afspejlet at [klageren] kun arbejder 23 timer om ugen, og i øvrigt uden direkte kundekontakt. [Klageren] er blevet behandlet relevant med antidepressiv medicin og i alt 30-40 samtaler med psykolog (disse er ophørt da arbejdsgiver ikke ville betale yderligere). Det seneste halve års tid har der ellers været nogen fremgang og [klageren] håber fortsat på yderligere bedring.

Diagnose Posttraumatisk belastningsreaktion"

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 3/2 2014 fremgår bl.a.:

"**Objektivt psykisk**
Ved samtalen fremtræder [klageren] vågen, bevidsthedsklar, samlet og orienteret i tid, sted og egne data. [Klageren] virker trist og opgivende, dog uden manifeste symptomer på egentlig depression. Hun er tydeligvis besværet mht hukommelse og koncentrationsevne, og hun udtrættes tydeligvis gennem samtalen. Kontakten er naturlig, såvel formelt som emotionelt. Tankegangen er indfølelig, og der spores ingen psykotiske symptomer. [Klageren] skønnes udmærket begavet, der er ingen tegn på personlighedsforstyrrelse og ingen tegn til aggraveren, tværtimod er [klagerens] største ønske at komme til at arbejde i det omfang hun måtte magte det.

Resume og konklusion
Det drejer sig således om en nu […], der er uddannet […] og senest har arbejdet igennem en årrække i en […].
…
I psykisk henseende har [klageren] været fuldstændig rask og upåfaldende, indtil hun i 2008, 2010 og maj 2011 blev udsat for røverier på arbejdspladsen; det sidste var ganske voldsomt og truende. Efter første røveri var der alene forbigående gener, efter andet røveri var der vedvarende øget vagtsomhed. Efter seneste røveri i maj 2011 har [klageren] udviklet en veludtalt posttraumatisk belastningsreaktion med typiske symptomer som beskrevet ovenfor; over tid er endvidere opstået isolationstendens, tristhed, håbløshedsfølelse, initiativløshed og i det hele taget hæmmet funktionsevne, svarende til diagnosen personlighedsændring efter katastrofeoplevelse; disse 2 diagnoser optræder ofte sammen, og det er ikke ualmindeligt at symptomerne i en vis grad ændrer sig over tid. [Klageren] er relevant behandlet, men desværre uden større effekt. Der er nu gået snart 3 år efter seneste røveri, og aktuelle tilstand må anses for varig uden yderligere behandlingsmuligheder. Tilstanden nedsætter funktionsevnen i nu ganske svær grad, hvilket må anses for varigt; det gælder både mht evt arbejde og i hjemmet.

Diagnoser	Posttraumatisk belastningsreaktion Personlighedsændring efter katastrofeoplevelse"

Af den kollektive ulykkesforsikrings police fremgår bl.a.:

"03.20 Forsikringen er udvidet således, at erstatningen til alle medarbejdere i Danmark, beregnes efter følgende minimumssummer, uanset lønniveau, såfremt disse i forbindelse med deres arbejde har været udsat for røveri, røveriforsøg, overfald o. lign., jf. § 18 i Overenskomstens Fællesbestemmelser:

ved død kr. 1.300.000
ved 100% invaliditet kr. 2.600.000"

Af den private og kollektive ulykkesforsikrings forsikringsbetingelser fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen?**
2.1. Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2. Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade."

Ankenævnet *for* Forsikring

10. 93554

Nævnet udtaler:

Klageren har en kollektiv og en privat ulykkesforsikring. Klageren var den 23/12 2008, 12/10 2010 og den 9/5 2011 udsat for røveri på sin arbejdsplads. I afgørelse af 15/3 2018 vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at klageren havde været udsat for en arbejdsskade, og vurderede, at klageren havde fået en uspecificeret belastningsreaktion svarende til et varigt men på 15 procent. Den kollektive ulykkesforsikring har dækket ménet efter røverierne. Klageren ønsker, at den private ulykkesforsikring tillige skal dække.

Klageren har anført, at hun har været udsat for tre hændelser, som hver i sær opfylder betingelserne for en pludselig hændelse, og at hun den 12/9 2012 har fået stillet diagnosen PTSD af svær belastningsgrad. Klageren har anført, at gerningsmændene ved røverierne var truende, og at der ikke kan være tvivl om, at hun har været udsat for fare for personskade. Hun har endvidere anført, at speciallægerne har fastslået, at ingen udefrakommende faktorer har påvirket udviklingen af sygdommen.

Selskabet har anført, at røverierne ikke kan karakteriseres som et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet klagerens uspecifikke belastningsreaktion ikke er opstået som følge af en enkelt af hændelserne, men derimod skyldes en påvirkning over længere tid. Selskabet har anført, at klageren ikke har været i direkte konfrontation med røverne, og at hun dermed ikke har været udsat for fare for personskade.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 2.2, at der ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse der forårsager personskade.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens psykiske mén er udløst af en længerevarende påvirkning, og at klagerens varige mén derfor ikke skyldes et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist dækning efter klagerens private ulykkesforsikring.

11. 93554

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der er tale om et længere hændelsesforløb med flere begivenheder som årsag til udviklingen af klagerens psykiske mén. Klagerens psykiske gener kan derfor ikke anses for at være opstået som følge af én pludselig hændelse. Nævnet henviser til sagerne 69530, 84423 og 85390.

Nævnet bemærker, at det fremgår af afgørelsen af 15/3 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at klagerens erhvervssygdom i overvejende grad er forårsaget af hendes arbejde i perioden oktober 2010 til maj 2011, og at klageren efter det andet røveri henvendte sig til psykolog og havde psykiske gener i form af øget vagtsomhed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings